

Homilia completa de la Jornada Mariana de la Família

Benvolgudes famílies, tingueu la joiosa certesa que això és així: sou l'esperança de l'Església i del món. El Senyor espera la nostra fidelitat –unida a la de molts altres– per il·luminar aquest món, el Senyor compta amb vosaltres – en paraules de sant Josepmaria– “per a ofegar el mal en abundància de bé” i per a dur de nou al món el missatge salvador del seu Evangeli.

10/09/2004

Benvolgudes famílies:

Un any més he d'agrair al Senyor el regal de poder celebrar aquesta XV Jornada Mariana de la Família, amb tots vosaltres, vinguts a aquest Santuari de nostra Senyora de Torreciutat des de tants punts d'Espanya i des d'alguns països veïns.

Estem aquí –a “la casa de la Verge” i embolcallats en l'entranyable record de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer– com testimonis de l'Evangelí de la família i de la vida.

Estem aquí amb la gràcia de l'Esperit Sant per a glorificar Déu Pare per mitjà de Crist, que renova en la Santa Missa el seu Sacrifici redemptor. Ell és el Senyor del cel i de la terra i actua sense parar en la història

humana per mitjà de l'Església, de la qual formem part. En el salm responsorial hem enaltit el Senyor, amb paraules de Maria, per les seves “grandeses” en favor dels homes . La major de totes elles és, certament, l'Encarnació del Fill de Déu. Jesucrist, que es fa realment present en l'Eucaristia: sagrament del seu Cos i la seva Sang, que se'ns dona com pa de vida i beguda de salvació “perquè formem en Crist un sol cos i un sol esperit”; és a dir, perquè enmig del món “arribem a ser sants i ferment eficaç de santedat”.

Avui ens trobem a Torreciutat per a avivar en nosaltres aquestes certeses de fe i per a proclamar que el matrimoni és també “sacramentum magnum” : signe eficaç de la presència del Senyor en el món i manifestació de l'amor indefectible amb que Crist estima a la seva Església i la fa fecunda. Hem vingut a reafirmar, amb el Papa Joan Pau II,

que “en la visió cristiana del matrimoni, la relació entre un home i una dona –relació recíproca i total, única i indivisible– respon al projecte primitiu de Déu”; un projecte sovint “ofuscat en la història per la ‘duresa de cor’, però que Crist ha vingut a restaurar en la seva esplendor originària, revelant el que Déu ha volgut ‘des del principi’” per a bé de la criatura.

Sí, germanes i germans, filles i fills meus: celebrem aquesta XV Jornada Mariana de la Família com expressió inequívoca del nostre compromís de “proposar amb fidelitat la veritat sobre el matrimoni i la família”, tal com l’hem rebut de Déu. A través del seu Vicari en la terra, el Senyor ens convoca per a vivificar la societat amb els ensenyaments perennes de l’Església, ja que “són molts els factors culturals, socials i polítics que contribueixen a provocar una crisi cada vegada més evident de la

família”, i que de vegades arriben a desvirtuar “la idea mateixa de la família” .

No es tracta de lamentar-se. Però – com han puntualitzat expressament Joan Pau II i els Bisbes d'Espanya – bé a la vista estan els signes d'aquest enfosquiment de la dignitat de l'home i de la santedat del matrimoni en les consciències de tants conciutadans nostres.

Davant una situació semblant, que pot afectar milions de persones d'Espanya i del món, el lema escollit per a la Jornada d'aquest any és especialment significatiu: “la família cristiana, esperança del món”.

Benvolgudes famílies, tingueu la joiosa certesa que això és així: sou l'esperança de l'Església i del món. El Senyor espera la nostra fidelitat – unida a la de molts altres – per a il·luminar aquest món, el Senyor compta amb vosaltres –en paraules

de sant Josepmaria– “per a ofegar el mal en abundància de bé” i per a dur de nou al món el missatge salvador del seu Evangeli.

No ens sentim els cristians millors que els altres, ni més virtuosos. Però –avui, com sempre– estem cridats per la gràcia de Déu a ser sal i llum del món, ferment de la societat i, per tant, a revitalitzar amb l'amor i la veritat de Crist els ambients culturals i socials. El Senyor ens urgeix dia a dia a ser exemple per a molts que vacil·len, a mostrar-los la bellesa i l'atractiu de la nostra fe, el sentit diví de l'amor humà i, en conseqüència, del matrimoni fidel i indissoluble, la grandesa de la vocació matrimonial com camí de santedat, el goig de la maternitat i de la paternitat com a participació en la paternitat i maternitat de Déu, mitjançant les quals Ell enriqueix i fa créixer la família humana. I quan Déu no envia fills a un matrimoni que els desitja

vivament, aquesta és una altra manera de beneir, perquè estiguin especialment oberts a una paternitat i maternitat espiritual molt àmplia.

No és aquest –deia– moment per a les lamentacions, sinó per a l'afirmació joiosa de la fe, per a un compromís apostòlic constant i curull d'optimisme. “Alegra't filla de Sió, que jo vinc a habitar dintre teu”, hem escoltat en la primera lectura .

Aquesta profecia de Zacaries, que anuncia la salvació del gènere humà, es va complir en una recòndita llar de Natzaret, il·luminat per Crist i per la vida santament ordinària de Maria i de Josep. I Ell va convertir aquesta llar –la seva llar a la terra– en model per a totes les famílies de tots els temps. Model d'amor fidel, cast i fecund, amb una fecunditat espiritual que s'estén a totes les generacions. “Alegra't filla de Sió, que jo vinc a habitar dintre teu”, repeteix avui el Senyor, recordant-nos que vol

“habitar” també en nosaltres i en totes les llars per a estendre la seva misericòrdia als fidels “de generació en generació”.

Per això us convido, amb Joan Pau II, a no tancar a Crist les portes de la vostra vida i de la vostra llar. Obriu-les de bat a bat! Deixeu que entri en les vostres ànimes i en les vostres cases la Llum que dissipa totes les tenebres . Secundeu la “lluminària de la fe i de l'Amor” , que ens habilita per a donar testimoniatge total de la veritat sobre el matrimoni i la família: sobre la seva unitat i indissolubilitat; sobre l'autèntic amor dels esposos, obert sempre a la vida – no tingueu por a l'arribada d'altres fills-; sobre la mútua fidelitat en les tristesses i alegries; sobre la generositat i la delicadesa en el tracte; sobre l'oblit de si, sobre la dedicació als fills i al servei a la societat... Acolliu en vosaltres la Llum divina, perquè aquest cúmulo de

realitats –gairebé sempre ordinàries i aparentment sense esplendor– que configuren la vida matrimonial i familiar, brillin en la vostra llar amb tot el seu relleu humà i sobrenatural i ho converteixin en una veritable “església domèstica”: en llera de santedat i apostolat.

Sant Josepmaria us ajudarà a aprofundir i fer vida aquests ensenyaments perennes sobre la família. La seva predicació està plena d'exemples que traspuen sentit cristià i sentit comú, vàlids per a totes les èpoques. No em resisteixo a transcriure-us alguna de les seves espontànies consideracions: “Als qui estigueu casats us felicito; però us dic que feu que no es marceixi l'amor, que procureu ser sempre joves, que us gardeu enterament l'un per a l'altre, que arribeu a estimar-vos tant que estimeu els defectes del consort, sempre que no siguin una ofensa a Déu”.

I, en altra ocasió, a un pare de família li aconsellava: “ama la teva dona, amb tota l'ànima: procura educar bé els fills; procura treballar per a ells, per agradar a Déu i per fer un bé a la Pàtria. Si ho fas així, mereixeràs ser anomenat home lleial i home cristià. No hi ha cap contradicció entre aquests dos deures, perquè es fonen en un de sol, com s'uneixen els distints caps d'una corda que, entrellaçats, formen una maroma”.

”D'on em prové això, que la mare del meu Senyor hagi vingut a mi?” . Sí, benvolguts germans i germanes i fills meus, també nosaltres, com Santa Elisabet, devem admirar-nos que la nostra Mare ens porti al seu Fill. Perquè a pesar de les nostres debilitats, errors i pecats, L'ha baixat al món per a salvar-nos, “per a rescatar els que estaven sota la Llei, perquè rebéssim l'ésser fills per adopció” de manera que “ja no ets

esclau, sinó fill; i si ets fill, ets també hereu per voluntat de Déu”

La nostra herència és Crist mateix i el Regne de santedat i de gràcia que Ell va instaurar amb la seva vinguda al món. Abocats a les fonts d'aquesta gràcia –especialment, els sagraments de l'Eucaristia i de la Penitència, al costat de l'oració–, i esforçant-nos per adquirir la formació necessària per a “donar raó de la nostra esperança”, cadascuna de les vostres llars vindrà a ser focus irradiador de caritat, de veritat i de pau enmig del món; bressol de fills de Déu; planter de vocacions per al seguiment de Crist i per al servei de l'Església en el celibat apostòlic; tronc de noves famílies cristianes que transmetin la vida i la fe a noves generacions.

Romanent sempre prop del Senyor, Ell us concedirà una “descarada càrrega apostòlica”, repleta de comprensió i eficàcia, per a

escometre la immensa tasca de la nova evangelització de les famílies que l'Església ha de portar a terme. Un a un, família a família, arribareu a milers de persones i llars i els mostrareu la grandesa humana i sobrenatural de la vocació matrimonial.

Resem i fem resar per aquests aspectes essencials de l'amor humà, el matrimoni i la família. Alhora, cadascun també deu considerar com pot influir positivament en l'ambient que es mou mitjançant un apostolat capil·lar d'amistat i confiança –és una altra manera de resar!–; i, a més difonguem idees positives, clares en la doctrina, i sempre serenes, amb respecte a les persones que pensin de manera distinta perquè la fermesa no està renyida amb la caritat.

Del desig de defensar el matrimoni i la família neix també l'amor al propi país, al qual estimem com bons

ciutadans. Aquest dret i deure no es limita a l'àmbit estrictament religiós o espiritual, perquè com sabeu, la família, “comunitat de vida i d'amor” , és la cèl·lula bàsica i essencial de la societat; i, protegint-la, feu un gran bé al vostre poble i ajudeu que els governants i els dirigents socials tinguin en compte – no deuen ignorar-los– els desigs legítims dels seus ciutadans, als quals han servir honestament, en la recerca sincera del bé comú que legitima l'autoritat.

Acabem invocant de nou la Verge Santa de Torreciutat. Sub tuum præsidium confúgimus... “Sota la teva empara ens acollim, Santa Mare de Déu; no desoeixis les súplices que et dirigim en les nostres necessitats”. Tingues-nos de la teva mà, Verge beneïda; intercedeix davant Déu per les nostres famílies i per totes les famílies de la terra. Fes-nos fidels apòstols del teu Fill per a

desenvolupar –molt units al Papa i
tots els Pastors de l'Església–
l'evangelització de la societat. I
mostra'ns, finalment, Jesús, fruit
beneït del teu si. Així sigui.

4 de setembre de 2004

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/homilia-
completa-de-la-jornada-mariana-de-la-
familia/](https://opusdei.org/ca-ad/article/homilia-completa-de-la-jornada-mariana-de-la-familia/) (02/04/2026)